

[Socialministeren]

sigt, men for langt størstedelens vedkommende vil jeg gerne sige, at det i høj grad er materiale, som vi har brug for i dette hus.

Albertsen (S):

Jeg skal ikke undlade at sige, at jeg er meget glad for adskillige af de passager, der forekom i ministerens tale. Det er ikke så ofte, jeg har lejlighed til at komplimentere ministeren, men der var passager, som jeg godt ville sætte en tyk streg under.

Ministeren fremhævede bl.a., at netop når det er så væsentlig en side af det moderne samfund at bruge mange midler til at løse sociale opgaver, så ville det være fuldstændig tåbeligt – hvis der ikke skal bruges stærkere udtryk – ikke at få det bedst mulige bedømmelsesgrundlag frem for at træffe de rigtige beslutninger.

At så – det kan jo konstateres ved næsten hver eneste socialpolitiske debat her i tinget – nogle af tingets medlemmer ikke har læst dem og ikke har draget nogen lære af dem, det er bare noget, som vi selvfølgelig har lejlighed til at konstatere. Det er også derfor, der kommer en så urimelig kritik frem i dette tilfælde af socialforskningsinstituttet.

Jeg vil sige til hr. Glistrup, at når der er tale om forskningsfrihed – uanset om det gælder socialforskningsinstituttet eller universitetet eller andre – kunne vi så ikke rent sagligt, rent realistisk erkende, at det har ikke noget med de pågældendes politiske opfattelse af gøre? Jeg aner ikke, hvor de mennesker står politisk, der er beskæftiget på socialforskningsinstituttet, og det interesserer mig overhovedet heller ikke, om så de ansatte var fremskridtsfolk – det ville jo nok ikke sikre nogen bedre kvalitet, men lad det nu være.

Det, der er det væsentlige, er, at de løser nogle opgaver, som et forskningsråd – sammensat efter gældende lovgivning – pålægger dem. De tilvejebringer materiale, som man kan være enig i eller uenig i, men som altså er en belysning af de faktiske sociale forhold, og derved giver de os det bedste arbejdsgrundlag. Det er sigtet med det. Derfor var det rigtigt, det, Bomholt lavede i 1958, og derfor er det også rigtigt i dagens Danmark at have et institut, der udgiver det materiale, som vi har så stærkt brug for.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har blot to bemærkninger. Man siger, at den demokratiske proces bevæger sig langsomt. Det vil jeg give ret i.

Hvis man læser, hvad der blev sagt, da vi sidst havde dette forslag til behandling, og man læser eller hører efter, hvad der nu er sagt, så kan man sige, at det bevæger sig en lille smule. Det eneste lyspunkt, jeg kan skimte, er, at ministeren nu ligesom har haft nogle intentioner om, at socialforskningsinstituttet i højere grad skulle kunne omdannes til at være et værktøj, der kunne lave notater til brug for socialministeren og andre, der skal fremsætte lovforslag på det sociale område. Helt konkret bevæger man sig et lille bitte stykke. Når man bevæger sig så lidt, hver gang vi fremsætter lovforslag, bliver vi nok nødt til at fremsætte det nok så hyppigt i fremtiden. Det vil jeg skrive op i min kalender, at det skal vi gøre.

Der har været talt en hel del om genbrug i dag. Hvis man endelig vil forske i noget interessant, kunne man give sig til at forske i, hvorvidt der genbruges i det, de politiske partier har sagt. Jeg har lagt mærke til, at mit parti hyppigt har sagt, at det var nødvendigt at spare mange steder i den offentlige sektor, men jeg har også hørt, at lignende sætninger i allerhøjeste grad er genbrugt af de nuværende regeringspartier og også af radikale og endda så galt også af visse socialdemokratiske politikere.

Jeg har også bemærket, at en hel del af de besparelsesforslag, vi er kommet med igennem årene, er blevet samlet op og blevet genbrugt af andre partier. Men I er hjertelig velkommen til at lave genbrug her i folketinget. Tak, fordi man laver genbrug. Jeg opfordrer til, at det breder sig meget mere, når det gælder det, fremskridtspartiet har sagt hidindtil.

Tinning (VS):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg kunne godt tænke mig at få at vide af socialministeren, hvorfor denne gode T. Bak-Jensen eller firmaet T. Bak-Jensen er sat til at lave undersøgelsen af socialforskningsinstituttet. I mit første indlæg spurgte jeg, hvad det var, de skulle lave – det fik vi at vide, formuleret i nogle brede vendinger, man sådan set ikke blev meget kloget af, men skidt da med det – men jeg spurgte også